

Verslag van de reis naar Most 2005

Namens SVN'69 bedanken wij de stichting Most samen met de gemeente Meppel voor de reis naar Most. Wij als leiding en kinderen hebben deze reis als bijzonder ervaren. Met name de indrukken die de kinderen hebben gekregen van Most en Praag. De voetbal uitwisseling was prachtig. Helaas zijn de wedstrijden verloren gegaan, omdat de jeugd van Most een maatje te groot is. Ook dank aan Jaro die alles voortreffelijk heeft verzorgd in Most. De uitstapjes naar de Burcht; Autodrome, Aquadrome, 'Paardendrome' en Praag niet te vergeten waren indrukwekkend.

Hieronder volgt een uitgebreid verslag van hoe de kinderen de reis hebben ervaren. Hopelijk wordt deze reis over 2 jaar weer georganiseerd, zodat meer kinderen aan deze uitwisseling kunnen meedoen.

Most dag 1

Wij, de C's, + Jan, Dinus, Menno, Sjacco en Jennet zijn om half 6 bij de C-1000 vertrokken richting Meppel waar we eerst nog de D-pupillen van Alcides en Fc Meppel moesten ophalen. Eenmaal onderweg verliep de reis voorspoedig. We zijn drie keer onderweg gestopt, omdat de buschauffeur moet rusten. We hoefden ons niet te vervelen in de bus, want er werden films gedraaid en veel kinderen hadden een pakje kaarten meegenomen. Toen we in Most aankwamen, stond het eten al klaar. Het eten bestond uit: hele zoute aardappels, een augurk, een schnitzel en een chocolade koek. We sliepen in een school. De andere teams moesten verspreid over kleine kamertjes slapen. Wij sliepen met z'n veertien op een grote zaal. Voor de school was een basketbalveldje waar we veel hebben gevoetbald. Ook hebben we daar gebasketbald. Op de avond hebben we ook veel gekaart, met als inzet snoep. We sliepen pas rond 3, nadat de leiding ons meermaal had gewaarschuwd

Groetj's Jeroen

Most dag 2

Wij werden op vrijdag om half 7 gewekt. We hadden tot 7 uur de tijd om ons te wassen of te douchen en aan te kleden. Daarna kon je tussen 7 en half 8 eten. Om kwart voor acht vertrok de bus richting het circuit van Most. Daar mochten wij overal komen, alleen niet op de baan zelf. Daar zijn wij gebleven tot vijf over 9. Om 10 uur moesten we voetballen in Most. We zijn eerst naar het stadion van Most gereden, daar hebben we Fc Meppel en Alcides afgezet, want die moesten daar voetballen. Nadat we hun hadden afgezet zijn wij richting ons voetbalveld gegaan met de bus. Dat lag ongeveer 10 km verderop. Daar waren we rond half 10 aangekomen en zijn we snel gaan om kleden, om nog een korte warming-up te doen. We moesten op een heel mooi veld voetballen dat heel vochtig was, dus lekker om op te voetballen. Toen begon de wedstrijd. De eerste wedstrijd hadden we met 9-1 verloren, maar dat maakte ons niet veel uit, want we waren er toch van uitgegaan dat we wel gingen verliezen. Maar toch kwamen we nog op een 1-1 gelijke stand. Maar toen werd het zo 2-1 3-1 enz. Na die eerste wedstrijd hadden we 20 minuten pauze om even bij te komen, want het was daar heel erg warm (30 graden). Daarna moesten we weer voetballen tegen een wat jonger team dan die 1^e wedstrijd maar toch verloren we die ook met 7-0. Dat was niet zo goed maarja... Het voetballen daar alleen al was leuk, dus als we er 1 hadden gewonnen was dat mooi mee genomen. Vrijdagmiddag gingen we naar het zwembad in Most. Het was daar heel leuk en gezellig en met dat warme weer was het ook afkoelend. Iedereen vond het heel erg leuk het was een mooi zwembad met 2 glijbanen en een stroom versnelling. De leiding ging niet mee zwemmen en dat vonden wij zwak want hun zouden het ook wel warm hebben met dat warme weer. Daarna gingen we weer met de bus naar onze slaapplek. Toen we naar onze slaapplek terug gingen was het eten al klaar. Ik weet niet meer precies wat het eten was maar dat sommige hun hele bord met eten weggooiden. Na het eten kon je wat gaan voetballen of basketballen in een kooi dat voor de school stond. Er ging ook een groepje een berg beklimmen. Later op de avond kon je naar een café om de hoek. Daar gingen we wat drinken en het was wel gezellig. Toen we terug naar onze slaapplek gingen werd er met een autoband op ons gegooid. Maar het was een leuke dag geweest.

Groetjes Rick, Nick en Ron.

Most dag 3

De planning was om deze dag naar de hoofdstad Praag te gaan. En zo gingen we vroeg uit bed om te ontbijten om daarna in de bus naar Praag te gaan. We reden toen we in Praag waren naar het Spartak Praag stadion waar we het stadion mochten bekijken. Bij het centrum aangekomen werden we opgesplitst en ging elke ploeg zijn eigen gang. Wij gingen eerst naar het oude stadsgedeelte om daarna naar het nieuwe stadsgedeelte te gaan om allerlei winkeltjes te bekijken en om naar de markt te gaan. toen we uitgewinkelt waren, gingen we terug met de bus naar Most en gingen we daar nog een uurtje zwemmen in het Aquadrom.

Groeten van Pieter.

Most dag 4

We moesten weer vroeg op zoals gewoonlijk. De leiding kwam ons wekken en we moesten direct onze spullen inpakken. Toen iedereen klaar was gingen we eten en kreeg iedereen een zakje met een lunchpakket voor die dag. Sommige namen zelfs nog gewoon brood wat je van tafel kon pakken mee in hun eigen broodtrommel. We gingen daarna allemaal in de bus en we vertrokken... Veel waren moe en gingen slapen tijdens de reis. We hebben niet zo gek veel stoppen gemaakt tijdens de reis. Ééntje daarvan was bij de Vietnamese markt. Veel hebben daar nog een trui of een shirtje gekocht. Daarna in de bus gingen we DVD kijken. Na ongeveer anderhalf tot twee uur hebben er weer een stop gemaakt. We waren toen al in Duitsland. De chauffeur moet deze stoppen maken voor de rust. Hij mag niet te veel rijden in een keer. Toen we weer in de bus waren gingen veel slapen. Wij gingen ondertussen een DVD van Manchester United kijken, hoe kleine jongens werden getraind door Ruud van Nistelrooy en C. Ronaldo. We gingen ongeveer twee uur later nog een stop maken bij een weg restaurant. Het eten was daar erg duur maar toch namen veel mensen daar wat te eten. Vlak voor Nederland hebben we nog even in de file gestaan maar dat was, maar een half uurtje ofzo. We werden om half tien 's avonds terug verwacht, maar het werd veel eerder. We kwamen nadat we FC Meppel en Alcides hadden teruggebracht om ongeveer half 9 terug. Veel ouders stonden ons op te wachten en zagen de vermoeide SVN'ers uit de bus komen.

Groeten Bas, Guido, Remke & Erwin

Reis Most Tsjechië,

Donderdag s'morgens al erg vroeg vertrokken. Het was maar goed dat Jacco de koffie al bruin had anders waren we geestelijk niet meegegaan, en hadden de achterblijvers ons niet kunnen uitzwaaien. De reis verliep erg voorspoedig. Af en toe zette vader Stankov (de buschauffeur) even zijn bril op om te zien of we nog op de goede weg zaten, en het bleek inderdaad het rechte pad. Met 2 tussenstops bij onze Deutsche Nachbarn kwamen we bij de Tsjechische grens. Daar werden we door een strenge "Nikita" gecontroleerd en mocht het stelletje ongeregeld wonder boven wonder de grens passeren. De grensstreek maakte veel indruk bij de jonge voetballers. Voor diegene die nog in sprookjes gelooft was het een openbaring. Er waren veel kabouters, maar ook aardige feeën. Dit bleken later (versie van de leiding) moeders die hun kinderen aan het uitzwaaien waren bij een uitwisseling met Nederland. Ze hadden weinig kleren aan omdat ze erg arm waren (versie van de leiding). Door deze afleiding waren we opeens in Most aangekomen. En reden we naar een korte ontvangst door Jaro naar het 10 km verder gelegen internaat van "Humanistas" waar we werden ondergebracht om te eten en te (dachten we toen nog) slapen ten tijde van ons verblijf in Tsjechië.

Na de snitzel met aardappelen en een augurk en een Chocoprins (het blijft een sprookje) gingen we nog even het dorpje verkennen. We kwamen uiteindelijk terecht in een kroegje waar we bij een mevrouw met twee hele mooie blauwe ogen (BETER OPLETTEN JONGENS) een colaatje bestelden. Toen er drie glazen gesneuveld waren, leek het verstandig om ons weer naar de "slaap"plek te begeven! Om drie uur lag in iedersgeval iedereen te snurken of lag wakker van het gesnurk!

Vrijdag s'morgens werden we als begeleiders opgeschrikt door het bericht van het overlijden van Henk Westbroek. Besloten werd de kinderen later te informeren, en het programma in eerste instantie "gewoon" voort te zetten.

Het circuit van Most werd ons eerste bezoekje van de donderdag. Met ronkende motoren inclusief zijspannen werden we aangenaam verrast. Hierna gingen de 3 teams uit elkaar om te voetballen op verschillende locaties. Alcides begon op het kunstgras tegen Most D2. De geel-zwarten hadden duidelijk last van de vorige nacht en teveel interesse voor het publiek en vooral voor "juffrouw Jannie" die ze dachten te herkennen op de tribune! Hoe geliefd D1 is bleek toen er zelfs 2 supporters ons kwamen aanmoedigen vanuit Nederland. De tweede wedstrijd op een prachtig veld met zeer oude kleedkamers werd een betere partij, maar ook hier was Most D1 de sterkere. Na deze laatste wedstrijd met het huidige D1 werden we weer opgekikkerd met een diner in een lux hotel aangeboden door de Gemeente Most. Na afscheid te hebben genomen van Melvin zijn ouders (de supporters), gingen we in de bus naar de nieuwe paardenrenbaan van Most. Het weer was die dag zo mooi, dat zwemmen veel hoger op het prioriteitenlijstje van de Drenten stond. Paarden hebben we ook niet gezien alleen een prachtige renbaan. We hadden wel allen medelijden met man die daar de naar schatting 20 km hagen moet knippen! Bij het sein van vertrek bleek een ieder al in de bus te zitten. Vlak na aankomst in het nieuwe zwemparadijs had iedereen snel verkoeling van het water. Bij de watergevechten bleek Geert de sterkste te zijn. Op de glijbaan ga je het snelst met je zwembroek op de knieën. De bruine onafgebroken streep op het midden van de glijbaan betekende volgens één van de begeleiders dat je dus niet mag inhalen! Het zwemmen was veel te kort, maar ons werd beloofd dat we zaterdag weer gingen! Bij de plaatselijke buurtsuper werden vervolgens de geslonken voorraden weer aangevuld. De kinderen namen snoep, chips en frisdrank en de begeleiders ook zoiets! Achteraf een goede keus, want in ons internaat stond ons nog wat te wachten. Hier een korte beschrijving van het plaatselijke gerecht: 3 sjoelbrikken gelijkende marsepein, 2 plakken vergeten te bakken stok(omgedraaid)brood, rode en witte zure kool. Ik als vleeseter ben zelfs vergeten wat er verder bij zat! Trouwens een compliment voor de begeleiders die hun bordje bijna leeg

hadden voor het goede voorbeeld! Gelukkig was daar de redder; Chocoprins! Na het eten besloten we plaats te nemen onder een boom waar we met de kinderen in een kooi (ouders het klinkt erger dan dat het was) een rustige avond hebben gehad op een kinderlokker en pistoolincident na.

De volgende dag, alweer zaterdag, gingen we een berg op met de bus voor het uitzicht over Most. Gezien een spannende ervaring uit het verleden moesten we het laatste stukje lopen op het colletje van de "buiten categorie". Bleek er ook nog geen koffie te zijn, maar het uitzicht vergoede een hoop. Na een kleine dakpanrel leek het ons verstandig weer af te dalen. Achtervolgt door Tsjechen moesten we zelfs de verkeersborden verwijderen om aan de mannen te ontkomen. Geert B. te M. bleek het meest ervaren in dit karwei! Eindelijk konden we op weg naar Praag, om deze prachtige stad te bewonderen. Na 2 uur rijden kwamen we aan bij een leeg stadion (Hans de Booy, Annabel?) van Sparta Praag. Redelijk indrukwekkend als je bedenkt wie daar heeft en gaat voetballen, maar de eindconclusie was dat het stadion van Heerenveen net zo mooi is. Het verschil maakt de huizen vlak aan het stadion. De Mc. naast het stadion was erg verleidelijk, maar toch konden we snel verder Praag in. Bij de Moldau werd de bus geparkeerd en via de bruggen trokken de Drenten de stad in onder leiding van de zeer ervaren reisleder Melvin B. Prioriteit was een voetbalshirt! De 1^e winkel was te duur, maar al snel vonden we naar we dachten "een slachtoffer" De man wou naar sterk onderhandelen wel 10 shirts voor "eight euro piece" verkopen. De begeleiders dachten na de goede deal rustig Praag te kunnen bekijken, maar dat hadden ze gedroomd. Er moesten ook nog petten gekocht worden. Daarna moesten we zoeken naar Mac Donalds! Toen we die gevonden hadden en de patatgeneratie uitgegeten was gingen we ons verder verdiepen in Praag met haar prachtige VOETBALSHIRTJESWINKELS. Na een hectische plaspaauze moesten we ons haasten naar de bus. Via de zeer drukke Karlsbrücke kwamen we weer bij de bus, waar gelukkig een ieder terug was! Ik heb trouwens nog wel snel wat foto's in Praag genomen van gebouwen waar meer mensen foto's van namen. Bij deze even een oproep aan mensen die in Praag geweest zijn en wel weten welke gebouwen ik op de foto's gezet heb: GRAAG UITLEG! Met een bus vol Nedveds, Kaka's, Etoe's, Barrossen en andere grootheden gingen we terug naar Most. Zoals beloofd was het zwemparadijs weer aan de beurt. Even een uurtje was best lekker en konden we vast gaan denken over de thuisreis die voor morgen op het program stond. Na het avondeten met de Chocoprins, het beste ooit volgens de kinderen, stond er niets op het programma. De meesten gingen voetballen of naar de kamers. De begeleiders gingen met hun allen aan lange tafels zitten waar ze nog een enkel drankje dronken. De foto's tonen trouwens NIET, ik zeg NIET, de waarheid!

Zondag vertrokken we, na een voor de meesten nog kortere nachtrust, om 9.30uur weer naar huis. Het was opvallend rustig in de bus. Vlakbij de grens begon het Tsjechische sprookje weer te leven. Bij een markt met Vietnamesen en Kabouters werden de laatste Kronen uitgegeven. Er waren gelukkig ook shirts te koop. Een beetje handelaar kreeg een voetbalshirt voor 4 euro mee, maar om ons niet helemaal verkocht in Praag te voelen kochten de Drenten een shirt voor 6 euro. Er was trouwens die dag geen uitwisseling met buurlanden, want er stonden geen "moeders" te zwaaien. Tegen 2 uur werden de Alcideanen erg onrustig in de bus. Bij het verlangen naar huis begon het missen van de finale. Gelukkig werden we "goed" op de hoogte gehouden door het thuisfront. Nadat de uitslag bekend was werden we zeer sportief gefeliciteerd door de FC Meppelers en de SVN'ers. Om ca 20.30 uur was de aankomst op Ezinge. Er stonden geen kabouters en ook geen Chocoprinsen, maar wel veel moeders te zwaaien. Dat zijn echte moeders! En de overwinning smaakte met deze fantastische ervaring VEEEEEEL zoeter dan de Chocoprinsen!

Peter

VERSLAG REIS TSJECHIË 2-5 JUNI 2005

Donderdag 2 juni

De voorbereiding voor de voetbalreis naar Most (Tsjechië) begon al in januari van dit jaar. Met veel enthousiasme bij alle aanwezige voetbalmensen werd onder de bezielende leiding van Stichting Meppi-Most alles gereed gemaakt op om 2 juni voor 4 dagen af te reizen naar de stad Most.

Donderdagmorgen om 6 uur zijn we uit Meppel vertrokken. Het is een groep van 51 personen waaronder (slechts) 4 vrouwen. Namens de Stichting is Henk Westbroek als reisleader in de bus aanwezig. Om kwart over negen is de eerste stop in Duitsland. We hebben onderweg de nodige regen, maar de sfeer is prima. Wat opvalt is de zeer goede onderlinge verhoudingen tussen de teams van Alcides, SVN'69 en FC Meppel. Ook de leiding van de teams kunnen het vanaf het begin af aan prima vinden. De reis gaat voorlopig gaat volgens schema.

Voormalig Oost-Duitsland wordt een paar uur later bereikt. Er zijn her en der nog diverse dingen te ontdekken die aan de Koude Oorlog doen denken, vooral bij de (voormalige) grens. Het regent nog steeds maar gelukkig doen de DVD's het goed.

De Tsjechische grens wordt gepasseerd om 10 over vijf. De zon schijnt inmiddels maar 'de kids' worden wel iets baldadiger. Maar dat is logisch als je inmiddels 11 uur in een bus zit. De Tsjechische dames aan de kant van de weg worden door de jongens met gejuich begroet. Altijd vriendelijk, die Hollanders!

Most wordt om circa 18.00 uur bereikt. Tijd voor een eerste echter indruk van de verblijfplaats en de omgeving bij de school waar we logeren. Eindelijk de bus uit en naar de kamer. Eerst eten, een echte Tsjechische maaltijd compleet met Choco-prins na. Om zeven heeft iedereen op het internaat en kunnen de kamers verdeeld worden. FC Meppel D1 heeft de beschikking over drie kamers met 5 slaapplekken per kamer. De accommodatie is goedgekeurd en daarna gaan we nog even de benen strekken in de buurt. Een voetbalveldje is zo gevonden, ook al kijken de omwonenden een beetje verbaasd van al dat Hollandse geschreeuw. 's Avond ligt de jeugd er op tijd in (23.00-24.00), terwijl 3 van de 4 teamleiders een afzakkertje zoekt in de plaatselijke kroeg. Morgenochtend van 7 tot half acht ontbijten, dus de nachtrust wordt goed gebruikt

Vrijdag 3 juni

Het ontbijt smaakt prima na een redelijk rustige nacht. De voetballers hebben zich uitstekend gedragen, er is alleen 1 ruit door een voetbal gesneuveld. Dit wordt door de heren van de Stichting prima opgelost. Als leiding worden we 's ochtends opgeschrikt door het bericht van het overlijden van Henk Westbroek. Je weet op dat moment niet hoe je het hebt. Besloten wordt de kinderen pas later op de dag te informeren als er meer bekend is, het programma van deze dag wordt in eerste instantie "gewoon" voortgezet.

Om 8 uur met de groep naar het Autodrome vertrokken. Dit is een racecircuit voor auto's en motoren. Na korte tijd komen er motoren met zijspan op de baan, hetgeen een fantastisch gezicht is. Maar als snel na dit bezoek is het tijd om te gaan voetballen. Het eerste team van onze tegenstander, de vereniging FC Mus, speelt volgend seizoen in de eredivisie. Kortom, we krijgen voetballes in het Tsjechisch. FC Meppel D1 speelt 2 wedstrijden op geweldige velden. De wedstrijd tegen Most D1 wordt verloren met 5-1. Het doelpunt van FC Meppel is gemaakt door Dave Knipmeier. De tweede wedstrijd is tegen Most D2 op kunstgras, naast het grote stadion van FC Mus. Deze wedstrijd wordt met 3-0 verloren. Ondanks dat beide wedstrijden verloren zijn gegaan hebben we best redelijk gespeeld! En daarnaast heeft iedere voetballer nu natuurlijk wel internationale ervaring op zijn naam staan. Dat pakt niemand ze ooit af! Opvallend was de onderlinge sportiviteit tussen de voetballertjes, de voetbaltaal spreekt alle talen! De laatste wedstrijd hebben wij 2 blessures, en met 11 man zijn we genoodzaakt 2 Tsjechische spelers op te stellen. Nou, het is dat FC Meppel niet betaald, anders bieden we ze meteen een contract aan! Top jongens!

Na de lunch gaan we alsnog naar het Hipodrome (paardenrenbaan) en daarna gaan we zwemmen in het Aquadrome. Vooral dit laatste valt in zeer goede aarde en een mengelmoes van Meppelers en Nijeveners nemen in no-time het zwembad in beslag. Goede keus van de organisatie!

Na een niet voor iedereen bijzondere lunch op het internaat is het nog lang onrustig rondom de sportkooi die zich vlak voor het internaat bevindt. De jongens maken zo nu en dan ook kennis met wat andere Tsjechische mensen.

Zaterdag 4 juni

Vannacht zijn we rond half één gaan slapen. Na het ontbijt gaan we naar een burcht in de buurt, vanwaar je een geweldig zicht hebt op Most en omgeving. Daarna gaan we door naar Praag. Het plan is om het stadion van Sparta Praag te bezoeken en het centrum van Praag. Ook staat een bezoek aan het zwembad weer op het programma. Iedereen is onderweg nog een beetje slaperig, het is bewolkt.

We komen rond de middag in Praag aan, waar we eerst het stadion gaan bekijken. Wel leuk om op grondgebied te lopen, waar vele voetbalhelden ook gelopen hebben. Het stadion is in omvang natuurlijk kleiner dan bijvoorbeeld de Arena, maar de fotocamera's doen toch veel werk.

Daarna lopen we in onze FC Meppel-shirts in de regen door het centrum van Praag (via de Karlsbrücke). Het zakgeld gaat op aan voetbalshirts. Het is ongeveer 20 graden, beetje motregen, maar we vermaken ons prima. Leuk is te zien hoeveel reactie we krijgen op een groep jongens met groen-witte gestreepte shirts. Het FC Meppel-lied klinkt enige malen in de straten van Praag. Als er een ander reisgezelschap voorbij komt met een paraplu omhoog, dan gaat de groep daar zeer vrolijk mee om. Ook hier worden de nodige shirts gekocht. Bij terugkomst in Most wordt nogmaals het zwembad opgezocht en tevreden wordt het internaat het eindstation van een hele mooie dag

Zondag 5 juni

Om 9 uur vertrekken uit Most. Iedereen is op tijd wakker en aanwezig. De sfeer en het weer zijn goed. Wel jammer dat er al weer een einde komt aan deze geweldige 4 dagen. Voor de grens worden de laatste kronen uitgeven. Om tien uur wordt de grens gepasseerd, Duitsland is bereikt. De reis verloopt prima via Leipzig en Maagdenburg. Om 5 voor 8 zijn we bij de Duits-Nederlandse grens. En rond half negen draaien we de Ezingerbuurt in, waar vele familieleden ons staan op te wachten.

Einde van een mooie jongensdroom! Verhalen komen los, ouders zijn blij dat iedereen weer terug. De jongens glunderen van oor tot oor, voorzover de vermoeidheid dit toelaat. De leiding (bij FC Meppel waren dit Marijke Derks, Jan Hulshoff, Dirk Spithoff en Tjeerd Visser) zijn ook blij hun eega's en kinderen weer te zien. Zonder het direct te beseffen hebben we met z'n allen een viertal gedenkwaardige dagen meegemaakt. Gedenkwaardig om met drietal 'concurrerende' voetbalteams uit Meppel zo goed en vriendschappelijk met elkaar om te gaan, wat zeker ook voor de leiding van de teams geldt. Gedenkwaardig vanwege het overlijden van Henk Westbroek. In de zeer korte tijd dat wij Henk hebben mogen meemaken, kwam hij over als een zeer enthousiaste en vriendelijke man. De reis en Henk zullen ons altijd bijblijven!

Meppel,
11-7-5
Tjeerd Visser